

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ivo Veselky a soudců JUDr. Olgy Bokotejové a Evy Sedláčkové v právní věci žalobce **M. H.**, bytem xxx, xxx, zastoupeného JUDr. Petrem Kšádou, advokátem, se sídlem v Praze 9, Dubenecká 89, proti žalovaným **Pražským službám, a. s.**, se sídlem v Praze 9, Pod Šancemi 444/1, za účasti vedlejšího účastníka na straně žalované **Kooperativy, pojišťovny, a. s.**, se sídlem v Praze 1, Templová 747, o **náhradu škody z pracovního úrazu**, k odvolání žalobce a žalovaného proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 8. 12. 2005, č. j. 6 C 43/98 - 262,

t a k t o :

I. Odvolací řízení zahájené odvoláním žalovaného se **z a s t a v u j e .**

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto odvolacího řízení.

III. Ve výrocích II. a IV. se rozsudek soudu I. stupně **p o t v r z u j e .**

IV. Ve výroku III. se rozsudek soudu I. stupně **m ě n í** tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci další částku 50.206,10 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku a že žaloba se co do částky 298.529,80 Kč s příslušenstvím zamítá.

V. Ve výrocích V. až VII. se rozsudek soudu I. stupně **z r u š u j e** a v rozsahu tomu odpovídajícím se věc vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í

Shora citovaným rozsudkem soud I. stupně uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci na bolestném a ztížení společenského uplatnění částku 21.698,50 Kč a dále na ušlém výdělků od 10. 12. 1996 do 30. 11. 2005 částku 425.223,60 Kč, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok I.), uložil žalovanému, aby platil žalobci počínaje dnem 1. 12. 2005 částku 4.712,40 Kč vždy do každého patnáctého dne v měsíci (výrok II.), žalobu s návrhem, aby žalovaný byl uznán povinným zaplatit žalobci částku 773.959,50 s požadovaným příslušenstvím co do výše 348.735,90 Kč zamítl (výrok III.) a zamítl rovněž návrh žalobce, aby žalovaný byl uznán povinným platit mu měsíčně ještě další částku 3.141,60 Kč (výrok IV.). Výroky V. až VII. rozhodl soud I. stupně o povinnosti žalovaného zaplatit soudní poplatek a znalečné, o jeho povinnosti zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení a o tom, že vedlejší účastník na straně žalovaného, žalovaný a žalobce nemají navzájem právo na náhradu nákladů řízení. Vycházel přitom ze zjištění, že dne 15. 3. 1997 utrpěl žalobce při výkonu práce pro žalovaného pracovní úraz, přičemž žalovaná podle § 190 zák. práce odpovídá žalobci za škodu v souvislosti s tímto úrazem vzniklou, a to do výše 60 %, jak vyplynulo ze závěrů znaleckého posudku vypracovaného Institutem postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví - katedrou posudkového lékařství. Pokud šlo o výši nároků žalobce z titulu ztráty na výdělků po dobu pracovní neschopnosti a po jejím skončení, vycházel soud rovněž ze závěrů znaleckého posudku. Pokud jednotlivé nároky uplatněné žalobcem přesahovaly rámec výše zmíněného rozsahu odpovědnosti žalované za následky pracovního úrazu žalobce, soud žalobu zamítl a odůvodnil též akcesorické výroky o soudním poplatku, znalečném a náhradě nákladů řízení

V odvolání proti tomuto rozsudku žalobce namítal, že mu měla být přiznána z titulu odpovědnosti žalovaného za pracovní úraz, který se mu stal, částka v celém rozsahu, který uplatnil, že z odůvodnění napadeného rozsudku je patrné, že soud I. stupně v důsledku početní chyby nepřiznal žalobci částku odpovídající 60 % částky zažalované a že pochybil, když žalobci nepřiznal požadované příslušenství z částek, ve kterých žalobě vyhověl. Navrhl, aby ve smyslu jeho odvolání byl rozsudek soudu I. stupně změněn.

Rovněž žalovaný podal proti rozsudku soudu I. stupně odvolání, které však vzal ještě před předložením věci odvolacímu soudu zpět.

Vzhledem k tomuto procesnímu úkonu rozhodl odvolací soud o odvolání žalovaného podle § 207 odst. 2 o. s. ř. způsobem patrným z výroku I. tohoto rozsudku a o náhradě nákladů tohoto odvolacího řízení rozhodl podle § 146 odst. 2 věty první a contr. a § 224 odst. 1 o. s. ř..

Odvolací soud projednal věc (§ 212 o. s. ř.), přezkoumal rozsudek soudu I. stupně podle § 212a odst. 1 a 5 o. s. ř. a došel k závěru, že odvolání žalobce je zčásti důvodné.

Odvolání žalobce je důvodné potud, pokud vytýká soudu I. stupně nesprávnost výpočtu výše náhrady škody, za kterou žalovaný odpovídá. Soud I. stupně správně při výpočtu výše náhrady škody vycházel ze znaleckých posudků stanovících na straně jedné bodové ohodnocení bolestného a ztížení společenského uplatnění a rozsah, ve kterém s ohledem na příčinnou souvislost mezi pracovním úrazem a jeho následky, žalovaný odpovídá za škodu žalobci vzniklou a na straně druhé výši nároků žalobce na náhradu za ztrátu na výdělku po dobu pracovní neschopnosti a po jejím skončení. Nicméně vychází-li odvolací soud z jednotlivých částech, ze kterých vychází v odůvodnění napadeného rozsudku i soud I. stupně, pak náhrada za ztrátu na výdělku za dobu trvání pracovní neschopnosti žalobce činila 28.508,40 Kč ztráta na výdělku po skončení pracovní neschopnosti činila 425.222,80 Kč, tedy celkem 453.731,20 Kč. S připočtením částky 21.698,50 Kč - náhrady za bolestné a ztížení společenského uplatnění - pak celková částka, která měla být žalobci přiznána, činí 475.429,70 Kč. Soud I. stupně žalobci přiznal jen částku 425.223,60, a proto odvolací soud podle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. změnil rozsudek tohoto soudu (ve výroku III.) tak, jak to vyplývá z výroku IV. tohoto rozsudku, jinak rozsudek soudu I. stupně v odvoláním napadených výrocih II. a IV. jako věcně správný podle § 219 o. s. ř. potvrdil (výrok III. tohoto rozsudku).

Z upřesnění žalobního petitu provedeného žalobcem dne 29. 11. 2005, ze kterého soud I. stupně vycházel (viz jednání tohoto soudu konané dne 1. 12. 2005), je patrné, že žalobce požadoval přiznání jednotlivých jím požadovaných částek spolu s jejich příslušenství, které také ve zmíněném upřesnění žaloby specifikoval. Z formulace rozsudečného výroku III., který byl napaden odvoláním žalobce, ve vztahu k rozsudečnému výroku I., který naopak zůstal mimo rámec přezkumné činnosti odvolacího soudu, však plyne, že soud I. stupně o žalobcem požadovaném příslušenství, pokud jde o částku, ve které žalobě vyhověl, nerozhodl, byť se v odůvodnění napadeného rozsudku o příslušenství žalobcem uplatněných částek zmiňuje. V tomto směru tedy nelze, než považovat rozsudek soudu I. stupně za rozsudek částečný (§ 152 odst. 2 o. s. ř.). Úkolem soudu I. stupně proto bude, aby v dalším řízení rozhodl o příslušenství částek, ve kterých bylo žalobě napadeným rozsudkem ve spojení s rozsudkem odvolacího soudu vyhověno.

Z uvedených důvodů proto odvolací soud zrušil akcesorické výroky V. až VII. napadeného rozsudku s tím, že soud I. stupně o znalečném, soudním poplatku a náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi účastníky a vedlejším účastníkem, rozhodne v rozhodnutí, kterým u něj řízení skončí (§ 219a odst. 1 písm. a/ o. s. ř., § 151 odst. 1 o. s. ř.).

Ve výroku I. zůstal rozsudek soudu I. stupně mimo rámec přezkumné činnosti odvolacího soudu (§ 212 o. s. ř.).

Proti výrokům I., II. a V. tohoto rozsudku **n e n í** dovolání přípustné.

Dovolání proti výroku III. tohoto rozhodnutí **n e n í** přípustné, ledaže na základě dovolání podaného do dvou měsíců od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu I. stupně dospěje odvolací soud k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam.

Proti výroku IV. tohoto rozsudku **j e** přípustné podat dovolání do dvou měsíců od jeho doručení u soudu, který rozhodoval v I. stupni a rozhodl by o něm Nejvyšší soud ČR v Brně.

V Praze dne 26. září 2006

JUDr. Ivo Veselka, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Kalendová